

постоя нѣколко врѣме тамъ, и видѣ, че нѣмаше нѣкой да го потърси, отиде при князя, да му ся оплаче, че никой боленъ го не бѣше повикалъ още.— “Молиты хора, — му рече князь-тъ, — никогы неядъть, прѣди да огладиѣтъ ; тѣ прѣставать още да ядъть и пѣтъ сѣкогы, прѣди да сж ся наѣли. „ И туй е то, — рече лѣкаръ-тъ — най-доброто срѣдство за упазваніе здравіето ; а понеже тука хората живѣтъ тжй, то азъ съмъ съвсѣмъ непотрѣбенъ. „ Това рече и като ся упрости съ князя, върнж ся въ отечеството си.

ЩУРЕЦЪ-ТЪ и МРАВЫ-ТЫ.

Единъ щурецъ стегнахъ отъ лютж-тъ зимж отишьль на просіѣ при сѣсѣдкы-ты си мравы, и имъ рекълъ: “Дайте ми малко да ямъ, да ся несплуѣхъ отъ гладъ ! — А че ты негли нѣманъ зимовище ? — го пѣпытали мравы-ты. — „ Нѣ ! — отговори щурецъ-тъ — „ Да бѣхъ си събралъ мал-